

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Dereli. & sump. fune. & aleae lusu. & aleatoribus. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli deCastro Prima super Codice.

In quibus durat a-
ctio. qd modis sumit
actio. vide p. gl. in l.
i. ff. de eden. Et qd dicit
tur actiones directae
& quae contrariae. vi-
de gl. magnā in l. ex
cofenio. ff. de acti. &
obl. & Ange. in l. a-
ctio in prin. ff. de ne-
go. gest.

res, & mihi traderes. quod contingere potest
multis casibus: & iudex te cōdēnavit ad ex-
hibēdū: tu autē rem illam deteriorasti culpa
vel dolo, & ipsam postea restituiſti mihi: q
forte ignorās deteriorationē eā recepisti: qrit
an mihi aliquo modo cōtra te succurratur?
Rēspōdet q sic: vīq; ibi. [ita vt si rē] qga nō
est cōueniens q dolo vel culpa tua mihi no-
ceat: sed qua actione succurreſ: nā ab actio-
ne ad exhibēdū qua tenebaris, fuisti libera-
tus exhibēdo & tradēdo, qā solutione eius quod debet tolli oīs
obligatio. rēspōdet verū est de rigore: sed de aequitate. mihi suc-
currit per actionē in factū. Et primō ponit vñū dīctū gñale qd
habet locū tā qñ deteriorauit per dolo, quā etiā qñ per culpā, vt
cōtra eū succurrat. vīq; ibi. [ita vt si rē] Secūdo ponit aliud dī-
ctum q debet restringi per culpam. Nam si per dolo, nō dareſ
act. in factū: sed actio de dolo, quae nō cōcurreret cū alia actione
speciali: vt l. & eleganter. §. nō solū. ff. de dolo. Opp. primō q imō
cōpetat actio prima ad exhibēdū: vt l. iulīa. scribit. §. si q. ff. eo.
Sol. ibi fuit reddita in alia forma quā fuerit petitiū: ideo nō videt
reddita: cū ppter mutationē formae cēſeat. alia res diuerſa ab ea
quae petita fuit hic in eadē forma: licet cū deterioratiōe. Secūdo
opp. q deſ actio. l. Aquil. vt l. qui tabulas. ff. ad l. Aquil. glof. dicit
qd datur illa & etiā illa actio in factū: quae est subsidiaria. l. aq.
dōct. dicit q hic nō loquit de illa actione in factū spālī quae est
subsidiaria. l. Aquil. sed de generali, quae dat in defectū aliarum
actionū: nō pōt esse qd illa deterioratio cōtingat ex culpa com-
missa in negligēdo: & sic nō cadit in actionē. l. Aquil. vt l. si viſu-
fructus. §. de praeteritis ff. de viſufru. sed si cōtigiſſet ex culpa cō-
missa in faciēdo, & agēs eſſet dominus rei petite, daretur actio.
l. Aquil. & sic cessaret illa gñalis subsidiaria. Item oppo. q detur
actio prima. l. ad exhibēdū: vt l. i. §. si res. ff. de positi. & l. iij. §. si red-
dita. ff. cōmo. Sol. ibi in actionibus bonafīa quibus nō liberatur
restituēs rem deterioratā: hic nō cōuenit actione prima: qā tales
actiones ampliorē habent naturā, hic in actione ad exhibēdū:
quae est stricti iuris. Sed cōtra quidē in stricti iuris: vt ff. de solu. l.
etiā. Sol. ibi plus deficiebat quā hic. nā res fuit ibi soluta sine dete-
rioratiōe: tñ nō perfectē: qā soluēs debebat cauere, & nō cauere
vnde videbat perfectē soluiffe: qā pro nō soluta habet, cū poſit
euincē: & ppter hoc tenebat cauere, & nō cauē. ff. de cōdi. ob cā.
l. si in ſi. & l. iul. §. j. ff. de verb. obl. hic aut nō deficiebat ius: & sic
erat perfectē exhibita vel restituta quo ad ius: licet cū deteriora-
tione. Sed extra gl. opp. de l. nō solū. ff. de rei vē. vbi erat actio stri-
cti iuris: & res fuit restituta deteriorata, & nihilominus durat a-
ctio pristina. So. ibi agēs erat dñs: hic verō debet intelligi qñ nō
erat dñs: sed aliud intereſſe p̄debat. † Et ex istis recollige qua-
tuor casus in gbus durat actio prima, qñ res, soluit, vel restituit
cū aliquo defectu. Primus qñ erat actio bonafīa. idē si stricti iuris
habēs instar bonafīa. vt l. hmoī. §. x. des. ff. de leg. j. Secūdus cū de-
bitor soluēs erat obligatus in gñe, & soluit nō pfectē. etiā quoad
deteriorationē: vt l. q sibi aut titio. §. j. ff. de sol. Tertius cū post so-
lutionē peto illud qd est meū, licet actio sit stricti iuris: vt l. non
solū. ff. de rei ven. Quartus cū res soluit cū defectu iuris cautionis
vel alterius iuris. l. etiā. ff. de solu. & d. l. iulīa. §. j. Extra istos casus
nō agit actio prima, sed de dolo si dolo interuenit: vel i factū, si
culpa: vt hic. † An autē recipiēdo qd rē deterioratā, sibi praēiudi-
cet: distingue an ignorāter, vel ſciēter receperit. Primō casu non
praēiudicat: vt hic. & nō in l. i hac. ff. de tri. Secūdo casu aut deterio-
rationē veniebat iure actiois, & idē aut officio iudicis, & tūc sibi
praēiudicat: vt j. de positi. l. iij. quod dic vt nō in l. fin. de eo quod
certo loco. Cetera dic vt hic per Cy. & Bar.

† Per liberam personam nostram iuri non subiectam, non acquiritur nobis actio, &
hoc fallit in aliquibus casibus de aequitate. & nu. i.

LEX VIII.

Restitua. † Ex pacto alterius appposito in tradi-
tione rei meae, & ad meā vtilitatē, acq-
ritur mihi actio vtilis. h. d. & ad hoc semper allegatur.
Et hoc est durū: siue durabat mea, vt hic: siue non. vt si
creditor qui rē meā habebat obligatā, vendidit eā iure pig. & sic
trāstulit dñum: apposituit tñ pactū q emptor teneat mihi restituere,
qñcūq; refundā sibi pretiū: vt est casus nō in l. si cū videret. ff.
de pig. act. Sed si in traditione rei tuę apponis pactū ad mei vti-

litatē, puta q restituat mihi, tunc distinguit: an duret qā, & tūc
mihi acquirit vtilis ex illo pacto: vt l. Publia. ff. de po. in prin. an
nō duret tua: tūc ſecus. nisi meo noīe tradas: vt l. centi cōdictio. §.
si nūmos. ff. si cer. pet. & nisi in casu spālī. j. de dona. quae sub mo-
l. quoties. facit j. de pac. conuen. l. pactum. In tex. ibi. [vti potes-
q. d. nō altā] si nō interuenit pactū q tibi restituat: si autē inter-
uenit, habet locū quod sequitur. In tex. ibi. [vti nō prohibet] q
tanquā haeres: quia ex illo pacto directā actio fuit tibi quaeſita:
cet pacto appposito super re tua: & sic tanquā haeres potes eā
tentare: ſecus si non es heres. † In tex. ibi. [nullam te &c.] p̄p̄ter
regulam quae est q per liberam personam nostram iuri nō sub-
iectam non quæritur nobis actio: tamen ista regula fallit de acqui-
tate in quibusdam casibus: inter quos sunt illi de quibus dicitur
hic est vnus. quādo quis pacifcitur super re mea ad mei vtilitatē.

LEX IX.

Lex quocunque. † Debitor qui soluit p̄-
cellatum sibi reddi. h. d. Item si erat suum, quia reco-
lligitur a notario de propria pecunia, potest petere per
actionem ad exhibendum & per rei vindicationem: vt hic. sed
si non erat suum: sed creditoris, quia ipse creditor recolligit,
debet agere conditione sine causa, vt infra conditio. ex lege
dissoluta &c.

Dereli. & fump. fune. & alea lusu. &
aleatoribus. Rubrica.

Super rub. ibi. [& sumptibus funerum:] de ista secunda parte
rubricae non fit mētio nisi in l. iij. quae incipit legatum. Alio vñ
loquuntur de prima parte rubricae. de vitima verō nulla. l. iij.
iūs tr. tract. licet hic sit quaedam auſ. Græca translata in latinū
quae prohibet ludum alearum: & annullat contractum factū in
ludo occasione ludī: & cōcedit repetitionē eorū quę perdidit in
ludo: licet et malē seruetur. cūreā quam vide l. si quis cum ſciet
ibi nō ff. pro emptore. Et nō glo. dum dicit [& quia extrema lo-
ctus &c.] sicut econuerſo extrema gaudiū lucus occupat: quā
quamplurimum contingit.

† Si testator mandauit in testamento heredi ut suis, quod corpora filiorum quę
sepulta in alio loco, deberent facere portari ad locum unde ipse erat oriundus,
ubi mandauerat fieri sepulturam, ipsam & debere condere in eadem sepultura
pōna priuationis hereditatis: an ista sit iusta & legitima causa?

LEX I.

Ivi fluminis. † Corpus humanum
sepultū in vno loco,
potest in alium locum transferri subſtitue-
iusta causa: & interueniente superiore h. d.
Et ista superior olim erat p̄ales p̄uocacō
vel ludex ordinarius loci ſecularis, hodie
erit Episcopus: ad quem pertinet curatio
religioſarum: vel ſinulla ſubeant iusta cau-
sa, erit Papa: sicut olim erat princeps. l. Imperator. vt j. l. i. ff. de
s. de peti. l. hereditas. † Sed quidam testator mandauit in tes-
tamento heredibus suis quod corpora filiorum quę erant ſepul-
ta in alio loco, deberent facere portari ad locū vnde ipse erat ori-
undus, & vbi mandauerat fieri sepulturam suam, & deberent
condere in eadem sepultura sub pōna priuationis hereditatis.
An ista sit iusta & legitima causa? habui istum casum de factis
& videtur quod non: quia ipse testator non poſſet hoc facere
vigeret, non ſubſiſtente alia causa: ergo nec mandare in tes-
tamento potest quod fiat: & sic licet non faciant, non incidunt in po-
nam priuationis: quia p̄cedit p̄ceptum improbatum a iure
vt j. de his quę p̄ce. nomine. l. j. in ſi. licet cum hic occidit lex
heredes volentes transportare reliquias filiorum, fuerunt p̄hibi-
biti: & propter hoc nihil fecerūt, opponebatur per illos ad quos
hereditas debebat peruenire, q propter hoc debebant iure ad Pa-
pam, & impetrare ab eo. quod cum non fecerint, debebant pri-
uari hereditate. ar. ff. de eo qui pro tut. l. j. §. si facit l. j. §. vñ in
si quis omiſ. causa testa. vbi facere poſſe dicitur, qui mediantē
aliquo mediante potest facere. In contrarium allegauit quod nō
erat eis imputandum si non adiuerunt Papam: quia non facit
aditur. arg. in l. qui cum maior. poſt princeps. ff. de bon. lib. ibi dicitur

dicatur alterū nō facile &c. & l. ij. §. tractari. quā optime facit. ff. ad terrul. & quia videt impoſſibile quod à ſolo principe depen- det. l. apud lul. §. ſi. cū ibi not. ff. de leg. j. & ita cōſului in fauorem herediū q. non eſſent hereditate priuadi. In gl. ibi. [aliās cōtra.] quia poteſt trāſferri etiā nulla ſubſiſtente iuſta cauſa, & ſine au- thoritate ſuperioris, quando fuit poſitū in vno loco, nō vt perpe- tuo ibi ſtare, ſed vīq. ad cerum tēpus, & poſtea ad aliū locū trāſ- ferretur. Nam tūc potius dicitur de poſitū quā ſepultū. vt j. eo. l. ſi nec dum oportet tamen q. conſtet ita fuiſſe actū à prin.

¶ Ad quod noſtrum eſt, ſine noſtra voluntate à nobis auferri non poteſt.

¶ Alteri per alteram iniqua conditio inferri non poteſt.

¶ Si de ſuo corpus humanum fuit ſepultum in tua poſſeſſione, an eodem modo poteris propria authoritate ipſum inde amouere?

LEX II.

Nuito. *¶* Locus in quo ſepeliſ corpus humanū voluntate dñi, efficitur religioſus, & ſic definit eſſe in commercio, vt non poſſit vēdi, nec obli- gari: q. in nullius bonis eſt: ſecus ſi contradicente dño vel etiā ignorante. h. d. quid ſi eo ſciente & non prohibente? Re- ſpondeo fauore religionis cenſet cōſentire: & ſic pōt prohibere de cetero q. aliud corpus ibi inferat. vt ff. de mor. infe. l. ſi prius. in fi. *¶* Et no. in iſta l. regulā iuris, vt id quod noſtrum eſt ſine no- ſtra voluntate à nobis auferri non poteſt. vt l. id quod noſtrum. de reg. iur. & q. alteri per alterum iniqua conditio inferri non po- teſt. ſic j. de reb. cre. l. nec filius, & ſ. fa. her. l. cohæredibus. *¶* In re. ibi. [facere nō poteſt.] & videtur q. propria authoritate poſ- ſit illud corpus inde amouere: & in aliū locum tranſſerre: vel etiam aliū de mandato & voluntate tua: & ſic ceſſat l. precedēs quia iſta eſt iuſta cauſa inde amouendi, nec puto q. requiratur ſuperioris authoritas: quia ſicut de facto fuit ibi poſitū: ita de facto poteſt inde amoueri: arg. eius quod not. in l. minoribus. ff. de euc. in glo. & l. quædam modum. §. j. ff. ad le. aquil. & l. ſi vitem. §. ſi ad ianuam. quod vi aut clam: quia quilibet poteſt ſuam poſ- ſeſſionem propria authoritate defendere, & amouere obſtacu- lum per illa iura.

LEX III.

Egatum. *¶* Legatarius non prohibetur vnā cū legato petere etiam impenſas quas fe- cit in perſonam defuncti, vel in eius ſepulturam. h. d. videbat contrariū qd. propter legatū qd. dicit qdam donatio. vt l. legatum eſt donatio. de le. j. & de le. ij. l. legatum. vi- detur iſtas expenſas feciſſe animo donandi quia ex præcedenti donatione quā mihi feciſti, præſumiſ in me animus donandi in alio erga te: vt l. ſi verò nō remunerandi. §. inde Papinia. ff. man. ſed illud eſt verum in vna & eadem re quam mihi donavi. vt ſi poſtea tibi tradam, licet nō appareat quod animo donandi præ- ſumatur ex præcedenti donatione: quod dic vt ibi. & l. quæ do- tis. ff. lol. matri. & quod ibi no. hic verò erant res diuerſæ, vel di- uerſæ quantitates.

¶ Si patronatus eccleſie tranſit ad heredes extraneos, & ad unum ex eis tantum ex- donatione non poteſt pertinere.

¶ Locus deſtinatus ad uſum alterius loci cenſetur eſſe portio illius.

¶ In ſepulchro familie omnes de familia. i. de agnatione habent ius ſepeliendi, licet non ſint heredes. Item etiam heredes, licet non ſint originaliter de familia. i. de agna- tione ſed extranei.

¶ Quis in ſepulchro hereditario, quod quis fecit pro ſe & heredibus ſuis?

¶ Quales cognoscatur an ſit familiare, vel hereditarium?

¶ Quod monumenta, ſanciantur etiam fines & termini diuidentes duo prædia vicina.

LEX IIII.

Sifepulchrum. *¶* Locus religioſus vendica- ri non poteſt: quia nullus eſt dominus eius & vēdicatione non competit niſi domino. Item in ſepulchro familiari * quod quis fecit ſibi & fa- milie ſuæ, omnes heredes etiam extranei, habent ius ſepeliendi quia cenſetur de familia: nec per diuiſio. bonorum ad vnum tan- tum poteſt deuenire. hoc ſecundū. Item locus prophanus * licet ſit iuxta locum religioſum, non eſt religioſus: & ſi eſt deputatus ad uſum alterius loci, dicit etiam pars vel portio loci illius & per- tinet ad illū ad quē pertinet ipſe locus ad cuius uſum eſt deſtina- tus. h. d. Et pone caſum q. tu & Titius eratis heredes cuiusdā de- functi, in cuius hereditate erāt duo prædia ſeparata cū domibus & iuxta domū vnus erat qdā prateola deputata ad uſum ipſius domus, & i angulo dictæ prateolæ defunctus erat ſepultus illud

prædiū & prateola venit in partē cohæredia

tuo, & aliud venit in partē tibi. Volebas in ſepulchro ſepelire mortuum: ille contradi-

cebat, quia obuenerat ſibi in partem, tu vo- lebas vendicare ratione domini, quaſi non

videret fuiſſe actū de illo ſepulchro q. de- beat eſſe tuū præcipuū. Rñdet imperator q.

vēdicare nō poteſt: quia nō eſt in dño tuo: ſed per actionē in factū tibi ſuccurrit: vt ff.

de rei vendi. l. quæ religioſis: & iſtud ſepul- chru fuit factū p. defuncto & ſua familia:

ſic dñ familiare: & ambo & vos heredes, & quilibet inſolidū habetis ius ſepeliendi: licet

ſitis extranei, q. nō in agnatione defuncti: quia heredes reputant eſſe de familia, qui-

cunq. ſint illi: nec dicit veniſſe in partē iſti: licet obuenerit illud prædiū cū illa prateo-

la: quia intelligit illud ſepulchru exceptua- tum: cū etiā ſi expreſſe voluiſſes ad illū ſo-

lum pertinere, nō potuiſſes. Illa tñ prateola quæ eſt 'prophana: i'

cet ſit iuxta locū religioſum, nō eſt religioſa: ſed bene eſt illius q.

obuenit in partē domus, ad cuius uſum illa prateola eſt deputa-

ta, tanquā pars eius. h. d. *¶* Et no. ar. in ver. [ſed ſi familiare.] q. ius

patronatus eccleſie tranſit ad heredes extraneos: & q. ius ad vnū

ex eis tñ ex diuiſiōe nō pōt p̄tinere. dic circa iſtā materiā vt ple-

nē no. in cle. plures. de iure patro. *¶* Itē not. q. locus deſtinatus ad

uſum alterius loci cenſetur eſſe portio illius gl. fin. circa hoc allegat

bonas cōcor. & opponit qd. locus iuxta locū religioſum dicatur

religioſus. l. q. religioſis. ff. de rei ven. & diſtinguit: aut loquimur

de rebus adhærentibus loco religioſo, q. faciūt partē ipſius: vt ſunt

lapides marmorei, vel ſtatue: & illi vel ille dñ ſunt ibi ſunt reli-

gioſi, vel religioſæ: vt in cōtrario. Aut loquimur de loco qui nō

eſt pars loci religioſi: licet ſibi adhæreat, i. appropinquet: & ille

nō eſt religioſus, ſed pphanus: vt hic. *¶* Itē debes ſcire q. in ſepul-

chro familiari oēs de familia. i. de agnatione habet ius ſepeliendi,

licet nō ſint heredes. Itē etiā heredes licet non ſint originaliter

de familia. i. de agnatione: ſed extranei: vt hic. l. familiaria. cū l. ſeq.

ff. eo. *¶* ſed in ſepulchro hereditario qd. fecit pro ſe & heredibus

ſuis, nō habet ius ſepeliendi niſi illi qui ſunt heredes: licet ſint de

familia. i. de agnatione. præterquā liberi, & deſcēdētes: q. habet

ius ſepeliendi: & ſi nō ſint vniuerſales. dñmō non ſint exheredati

mala mēte. l. q. vel p̄ſa. §. j. vel ij. ff. e. *¶* hoc aut an ſit familiare vel

hereditariū deprehēditur ex præſcriptionibus quæ ſolent fieri

ſuper lapidē monumētū: per ea quæ habentur: & not. in c. cū cām.

de proba. & habetur in Spe. de proba. §. vidēdum. ver. ix. licet in

contrarium faciat. l. monumētorum. j. eo. ſed ibi patebit ſolu. *¶* In

glo. j. in fi. Dic & alio modo dicuntur monumenta. i. fines & ter-

mini diuidentes duo prædia vicina: vt j. finium regun. l. ij. quod

dic vt ibi in glo.

¶ Si defunctus mandauit conſtrui capellam, & vnus heres vult q. conſtruat, alius

negligit q. detur primo actio fam. ere. contra heredem.

¶ Inuidia ſeu blaſphemia apud vulgares, interdum inducit neceſſitatem, quæ à iure non in-

ducitur.

LEX

V.

Ilitis. *¶* Ad conſtruendum monumentū ſecundū

voluntatem defuncti coguntur heredes: nō

iure actionis: quia non eſt cui competat: ſed officio iu-

dicis. h. d. *¶* Et ſi vnus tantum hæres vel plures, & oēs

negligunt: nam non eſt cui competat actio contra eos: imo Epī-

ſcopus ex officio poteſt eos compellere fauore religionis. per l.

quintus. ff. de ann. leg. & idem ſi mandaret defunctus conſtrui

capellam, ſed vnus hæres vult quod conſtruat: alius negligit:

bene datur primo actio fa. ere. contra heredē. vt ff. fa. ere. l. his cō-

ſequēter. §. ſed cum monumentū. *¶* Not. q. inuidia ſeu blaſ. apud

vulgares interdū inducit neceſſitatem, quæ à iure non induci-

tur. ſic l. quintus. ff. man. & l. cum vnus. de al. & cib. leg.

LEX

VI.

Monumentorum. *¶* Hoc dicit ſecundū ſe-

cundā lect. quæ eſt vera

q. in monumēto hereditario quod quis fecit pro ſe &

heredibus ſuis, liberi non habent ius ſepeliendi, ſi nō

Pauli de Castro Prima super Codice.

a Data pecunia. An emens vel vedens sepulchrum si comitatur si monia. vide gl. in c. abolenda. de sepul. Card. Alex. in c. his ergo. in h. col. xxij. dist.

b Appellatio de familia. An veniat filia maritata & affantes extra domum. vid. p. Bart. in l. si in s. i. re. scriptis. ff. ad mun. Et an videretur filia na. sciri. vide p. Pau. d. Ca. c. fil. xvij. incip. In c. quæ verus. Par. mæ. qd. cõsiliu sequitur. In l. i. suggestio. in l. i. col. c. de ver. sig. & an veniat dñs vide p. Barb. in c. i. in iij. co. de loc. & an veniat vxor. vide text. & Bart. in l. quicunq. c. de re mili. li. xij. et Bar. in auct. de restit. fideicom. in prin.

c Quod probare est. Adde Hosti. in sum. eo. tit. in s. j. doct. canonitas in rub. eod. tit. Inn. in c. forus. de verb. signi.

sunt hæredes: nisi longo tpe præscripserint. h. d. Et pone calum per l. vel quæ paterfa. s. liberti. ff. e. vbi gl. dicit q. in sepulchro familiariter bene haberet liberti ius sepeliendi: licet non essent hæredes q. bene sunt de familia: vt l. p. nunciatio. s. familia. ff. de ver. sig. prima verò positio non placet: quia si superscriptio diceret hoc modo sepulchrum talis & familia suæ: posset quilibet de familia: & sic libertus qui est de familia, ibi sepeliri: vt no. gl. in d. s. liberti. quare ergo non pnt liberti qñ sunt specificati, non videor: imò multo magis deberet posse. tertia lect. est diuina: q. aut stetur talibus superscriptionibus: patet ex his quæ dixi in l. si sepulchrum. In gl. ibi. [ali] debent: hoc non placet: quia iste versu. [præscriptio.] continuatur, cum ponatur aduersariuè, & supra locutus est de iure sepulchri: id est sepeliendi.

Omnia censentur permissa, quæ non reperiuntur prohibita.

LEX VII.

Tatus. Not. hic q. si reli. giosi alicuius loci cõcedat tibi sepulchrum in aliquo loco ecclesie, quod solent facere

a data pecunia, licitum est tibi facere sepulchrum honorabilè cū statuis & figuris honorificis: licet de istis nihil esset dictum in cõcessione: q. hoc includit ipso iure: vt hic. & l. j. s. interdictum. ff. de mor. infe. Tene mēti. l. ite no. bonam regulam: q. omnia censentur permissa, quæ non reperiuntur prohibita.

LEX VIII.

Vs familiarium. No. hic q. appellatione familiarum non continent cognati qui sunt cõiuncti per foeminas, nec etiā affines: sed cū sublatā sit differētia agnationis vel cognationis. vt in auct. de hære. ab intestato. veni. an ista l. erit correctā: dico q. non: quia illud quo ad successorem intestati.

LEX IX.

Locum. Opp. hic q. locus religiosus possit vendi: vt l. liberi. circa principi. & l. liberti. ff. de cõtrahē. empt. Dic q. hic loquitur qñ veditor & emptor sciebāt locū religiosum: vnde tūc non valet contractus: nec orit obligatio, vt actio ex empto ad tradendum: sed si emptor ignorabat, tūc siue veditor sciebat, siue ignorabat, cū ignorantia sua non debeat emptori nocere, valet cõtractus: non vt oriat obligatio ad tradendum, sed vt venditor obligetur ad interesse emptori: vt in contrario.

LEX XIII.

Vs sepulchri. Ista l. dicit idem quod dixi in l. si sepulchrum. qd. hæredes etiā extranei, habent ius sepeliendi tā in sepulchro familiariter, q. censent de familia: quā in hæreditario: q. sunt hæredes: sed in familiari non habent ius sepeliendi: nisi sint de familia. i. de agnatione: & etiā heredes extranei licet non sint de familia & c. h. d. Pau. de Castro.

Lectura iuris vtriusq. doctoris domini Pauli Castreñ. super primo, secundo, & tertio C. foeliciter explicat.

Sequitur lectura super quarto.

De probationibus.

Rubrica.

1. Evidentia facti & notorietas sunt species probationis, et an sint de re dubia? et nu. 1. et nu. 9.
2. Statutum quod in tali causa admittatur probatio, nisi per instrumenta publica: non tamen excluditur probatio quæ fit per evidentiam facti. Probatio est iudici fidem facere de eo quod coram eo disceptatur, et ad eam peruenitur per tres gradus. s. per suspensionem, per opinionem, et per credulitatem. Suspensio consistit in indicio, quæ sunt minus quā semiplena probatio, ut in fama, vel suspensio: quæ sunt multum a re separate.
3. Opinio consistit in presumptione hominis, quæ resultat ex his quæ faciunt semiplenam probationem, i. unius testis de veritate. Confessio partis facta altera parte absente, facit semiplenam probationem.

Quid in confessione extorta in tormentis sine persueratione?

Quid in privata scriptura probata per testes tantum, qui uiderint eam scribi, vel per comparisonem.

Quid in presumptione iuris?

Credulitas resultat ex perfecta probatione.

Probationum plures sunt species, et quomodo sit reperire probationem mixtam per instrumentum, et interuenientibus testibus.

Statutum quod in causis excentibus summam xx. librarum non admittatur probatio nisi per instrumentum, quod admittetur probatio quæ fit per instrumentum, licet non diantibus testibus.

Probatio quando fit per instrumentum, non requiritur quod testes in eo descripserint partes, nisi in certis casibus.

Quid si fiat per testes?

Confessio partis non est probatio: sed releuatio ab onere probandi.

In mora negativa non cadit probatio, et tamen cadit confessio.

Positio potest fieri negativa ad extorquendam confessionem: et sic al. releuamini de onere probandi.

Licet sit renuntiatio probationibus, uel conclusum in causa, an admittatur confessio partis, ut profit alteri parti quæ renuntiavit allegationibus.

Si post conclusionem uel renuntiationem fieret positio: et peteretur pars compelli ad respondendum, non teneretur respondere: sicut nec teneretur admittere probationes, quæ postea fierent.

In gl. rubricæ ibi. [opus est probationibus.] s. vt quis p. se obtinere possit sententiam. In ea. glo. ibi. [rei dubie.] quidā repetit dñt gl. q. auidētia facti & notorietas rei non sunt de re dubia, sed clara & manifesta: & tñ sunt spēs pbatōis: intm q. omne aliam spēm excedūt: nec aliqua lege pōt pcludi via talibus pbatōibus.

¶ Vnde si dicat statutū q. in tali causa non admittat pbatō nisi per instra publica: nō ppterea excludit pbatō quæ fiat per euidētia facti, secundū Bal. qui allegat Azo. in summa. s. ad legem aquil. qd. tene mēti. facit qd. no. Inn. in c. intimasti. extra. eo. gl. pōt sustineri: nam antequā res subijciatur oculis iudicis, pōt dñ dubia: ideo opus est q. subijciat: & tūc dicit facta probatio de re clara & manifesta, nō per credulitatē: sicut fit per alias spēs pbatōis per sensum corporeū: qui percipit visu: & nō optatu. Dic tñ melius: q. pbare est iudici fidem facere de eo quod corā ipso disceptatur. l. quinquaginta. in fi. ff. e. ¶ Et ad eam peruenitur per gradus. s. per suspensionē, per opi. & per credulitatē: suspensio cōsistit in indicio, quæ sunt minus quā semiplena probatio. vt no. d. eo. in l. cum pbatō. in gl. de quibus loquit. l. abientem. de pona puta in fama: & in fuga: quæ sunt multū a re separate: de quibus loquitur l. absente. de pōenis. ¶ Opinio cōsistit in p̄sumptione hominis, quæ resultat ex his quæ faciunt semiplenā pbatōem: vnus testis de veritate. Item confessio partis facta altera parte absente: vt in c. cum dilectus. de suc. ab intest. Item in confessione ue extorta in tormentis sine persueratione: quia cum illa faciat plenā pbatōem: nam hic Bal. videtur notanter sentire q. factio m̄plenā: quæ sufficit cum vno teste. Item priuata scriptura probata p testes tñ q. uiderint eā scribi. vel per cōparationē, dñt auct. no. i. admonēdi. ff. de iureiu. Si aut pbatē p testes & p cōparationē faceret fidē plenā: vt ibi no. p. Doc. & j. de fide instr. aut ad hęc. ideo dixi p̄sumptionē hois: nam secus si esset p̄sumptio iuris: vt est in casibus in iure expressis, cum ius aliquid p̄sumit puta q. qui semel fuit dñs, hodie p̄sumat esse: vt j. e. l. siue pōt detis: illa talis p̄sumptio faceret plenā pbatōem & euidētia ff. de leg. j. licet imperator vt no. j. de peri. tut. l. si tutor. in vlt. glo.

¶ Credulitas verò resultat ex pfecta pbatōne: q. tunc iudex totaliter inclinatur animū ad vnā partē plenē pbatā: & sic inducitur ad fidē & credulitatē quæ oīa plenē psequunt per Bart. in l. ab monēdi. ¶ Sunt plures spēs pbatōnū. l. per testes: tñ per instra publica, vt in titulis sequētibz: ideo p̄misit hūc titulū gñalē. Sedū est reperire pbatōnē mixtā q. dicit fieri p̄stīm interuenientibus testibus: vt si p̄misisti mihi emēdare omne dānū: & ego p̄pōi eētū in qbus dico me dānificatū & pbo p̄missionē per iustit. sed quātitatē pbo per testes. ¶ Vnde si statutū dicat q. in causis excedētibz summā xx. librarū nō admittat pbatō nisi p instramentū nihilominus admittet ista: quæ dicit fieri per iustit. principaliter: licet mediantibus testibus: & ista fuit Bononiensis spūatū per Iaco. But. vt refert Bart. in l. certi cōdictio. s. qñ. ff. cer. pe. in gl. j. ¶ Et hoc inducebā hoc anno. cum nō habeamus q. qñ pbatō fit per instrm: nō requirit q. testes in eo. descripti cognouerint partes nisi in certis casibus notatis per gl. de iur. delibe. l. si. s. sin autem dubius. per Ioan. An. in addi. Spec. in de teste. s. primo. in additione incipiente quid voluerit actio.

¶ Opinio cōsistit in p̄sumptione hominis, quæ resultat ex his quæ faciunt semiplenam probationem, i. unius testis de veritate. Confessio partis facta altera parte absente, facit semiplenam probationem.

¶ Credulitas verò resultat ex pfecta pbatōne: q. tunc iudex totaliter inclinatur animū ad vnā partē plenē pbatā: & sic inducitur ad fidē & credulitatē quæ oīa plenē psequunt per Bart. in l. ab monēdi. ¶ Sunt plures spēs pbatōnū. l. per testes: tñ per instra publica, vt in titulis sequētibz: ideo p̄misit hūc titulū gñalē. Sedū est reperire pbatōnē mixtā q. dicit fieri p̄stīm interuenientibus testibus: vt si p̄misisti mihi emēdare omne dānū: & ego p̄pōi eētū in qbus dico me dānificatū & pbo p̄missionē per iustit. sed quātitatē pbo per testes. ¶ Vnde si statutū dicat q. in causis excedētibz summā xx. librarū nō admittat pbatō nisi p instramentū nihilominus admittet ista: quæ dicit fieri per iustit. principaliter: licet mediantibus testibus: & ista fuit Bononiensis spūatū per Iaco. But. vt refert Bart. in l. certi cōdictio. s. qñ. ff. cer. pe. in gl. j. ¶ Et hoc inducebā hoc anno. cum nō habeamus q. qñ pbatō fit per instrm: nō requirit q. testes in eo. descripti cognouerint partes nisi in certis casibus notatis per gl. de iur. delibe. l. si. s. sin autem dubius. per Ioan. An. in addi. Spec. in de teste. s. primo. in additione incipiente quid voluerit actio.

¶ Credulitas verò resultat ex pfecta pbatōne: q. tunc iudex totaliter inclinatur animū ad vnā partē plenē pbatā: & sic inducitur ad fidē & credulitatē quæ oīa plenē psequunt per Bart. in l. ab monēdi. ¶ Sunt plures spēs pbatōnū. l. per testes: tñ per instra publica, vt in titulis sequētibz: ideo p̄misit hūc titulū gñalē. Sedū est reperire pbatōnē mixtā q. dicit fieri p̄stīm interuenientibus testibus: vt si p̄misisti mihi emēdare omne dānū: & ego p̄pōi eētū in qbus dico me dānificatū & pbo p̄missionē per iustit. sed quātitatē pbo per testes. ¶ Vnde si statutū dicat q. in causis excedētibz summā xx. librarū nō admittat pbatō nisi p instramentū nihilominus admittet ista: quæ dicit fieri per iustit. principaliter: licet mediantibus testibus: & ista fuit Bononiensis spūatū per Iaco. But. vt refert Bart. in l. certi cōdictio. s. qñ. ff. cer. pe. in gl. j. ¶ Et hoc inducebā hoc anno. cum nō habeamus q. qñ pbatō fit per instrm: nō requirit q. testes in eo. descripti cognouerint partes nisi in certis casibus notatis per gl. de iur. delibe. l. si. s. sin autem dubius. per Ioan. An. in addi. Spec. in de teste. s. primo. in additione incipiente quid voluerit actio.

¶ Credulitas verò resultat ex pfecta pbatōne: q. tunc iudex totaliter inclinatur animū ad vnā partē plenē pbatā: & sic inducitur ad fidē & credulitatē quæ oīa plenē psequunt per Bart. in l. ab monēdi. ¶ Sunt plures spēs pbatōnū. l. per testes: tñ per instra publica, vt in titulis sequētibz: ideo p̄misit hūc titulū gñalē. Sedū est reperire pbatōnē mixtā q. dicit fieri p̄stīm interuenientibus testibus: vt si p̄misisti mihi emēdare omne dānū: & ego p̄pōi eētū in qbus dico me dānificatū & pbo p̄missionē per iustit. sed quātitatē pbo per testes. ¶ Vnde si statutū dicat q. in causis excedētibz summā xx. librarū nō admittat pbatō nisi p instramentū nihilominus admittet ista: quæ dicit fieri per iustit. principaliter: licet mediantibus testibus: & ista fuit Bononiensis spūatū per Iaco. But. vt refert Bart. in l. certi cōdictio. s. qñ. ff. cer. pe. in gl. j. ¶ Et hoc inducebā hoc anno. cum nō habeamus q. qñ pbatō fit per instrm: nō requirit q. testes in eo. descripti cognouerint partes nisi in certis casibus notatis per gl. de iur. delibe. l. si. s. sin autem dubius. per Ioan. An. in addi. Spec. in de teste. s. primo. in additione incipiente quid voluerit actio.

¶ Credulitas verò resultat ex pfecta pbatōne: q. tunc iudex totaliter inclinatur animū ad vnā partē plenē pbatā: & sic inducitur ad fidē & credulitatē quæ oīa plenē psequunt per Bart. in l. ab monēdi. ¶ Sunt plures spēs pbatōnū. l. per testes: tñ per instra publica, vt in titulis sequētibz: ideo p̄misit hūc titulū gñalē. Sedū est reperire pbatōnē mixtā q. dicit fieri p̄stīm interuenientibus testibus: vt si p̄misisti mihi emēdare omne dānū: & ego p̄pōi eētū in qbus dico me dānificatū & pbo p̄missionē per iustit. sed quātitatē pbo per testes. ¶ Vnde si statutū dicat q. in causis excedētibz summā xx. librarū nō admittat pbatō nisi p instramentū nihilominus admittet ista: quæ dicit fieri per iustit. principaliter: licet mediantibus testibus: & ista fuit Bononiensis spūatū per Iaco. But. vt refert Bart. in l. certi cōdictio. s. qñ. ff. cer. pe. in gl. j. ¶ Et hoc inducebā hoc anno. cum nō habeamus q. qñ pbatō fit per instrm: nō requirit q. testes in eo. descripti cognouerint partes nisi in certis casibus notatis per gl. de iur. delibe. l. si. s. sin autem dubius. per Ioan. An. in addi. Spec. in de teste. s. primo. in additione incipiente quid voluerit actio.